

॥ १७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये द्वित्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ १३ ॥ सारमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ इति अनु
दिग्गजानां च तच्छ्रुत्वा देवताः पितरस्तथा ॥ ऋषयश्च महाभागाः पूजयन्ति स्मरेणुकं ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मदिग्ग
जानां रहस्ये द्वित्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ १३ ॥ महेश्वर उवाच सारमुद्धृत्य युष्माभिः साधुधर्म उदाहृतः ॥ धर्म
गुह्यमिदं मत्तः शृणु ध्वं सर्व एव ॥ १ ॥ येषां धर्माश्रिता बुद्धिः श्रद्धानाश्च ये नराः ॥ तेषां स्यादुपदेष्टव्यः सरहस्यो महाफलः ॥ २ ॥ निरुद्धिं प्रस्तुतयो दद्यान्मासमे
कं गवाङ्किकं ॥ एकभक्तं तथा श्रीयाच्छ्रूयतां तस्य च फलं ॥ ३ ॥ इमा गावो महाभागाः पवित्रं परमं स्मृताः ॥ त्रीन्लोकान्धारयन्ति स्म स देवा सुरमानुषान् ॥ ४ ॥
तासु चैव महापुण्यं शुश्रूषा च महाफलं ॥ अहन्य हनि धर्मं गणयुज्यते वै गवाङ्किकः ॥ ५ ॥ मया त्वेतात्थ्यनुज्ञाताः पूर्वमासं कृते युगे ॥ ततो ह मनूनी तौ वै ब्रह्मणा पद्मयो
निना ॥ ६ ॥ तस्माद्भजस्थानगतस्तिष्ठत्युपरि मे वृषः ॥ रमे हं सह गोभिश्च तस्मात्पूज्याः स देवताः ॥ ७ ॥ महाप्रभावा वरदा वरं दधु रूपा सिताः ॥ ता गावो स्यान्नुम
न्यते सर्वकर्म सुयत्फलं ॥ ८ ॥ तस्य तत्र च तुर्भागो यो ददाति गवाङ्किकं ॥ ९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्ममहादेवरहस्ये त्रयस्त्रिं
शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ १३ ॥ स्कंद उवाच ममाप्यनुमतो धर्मस्तं शृणु ध्वं समाहिताः ॥ नीलपंडस्य शृंगभ्यां
गृहीत्वानृत्तिकां तु यः ॥ १ ॥ अभिषेकं च्यहं कुर्यात्तस्य धर्मनिबोधत ॥ शोधयेदशुभं सर्वमाधिपत्यं परत्र च ॥ २ ॥ यावच्च जायते मर्त्यस्तावच्छरो भविष्यति ॥ इ
दं चाप्यपरं गुह्यं सरहस्यं निबोधत ॥ ३ ॥ प्रगृह्यौ दुर्बरां च पक्वान्नं मधुना सह ॥ सोमस्योत्तिष्ठमानस्य पौर्णमास्यां बलिं हरेत् ॥ ४ ॥ तस्य धर्मफलं नित्यं श्रद्धाना
निबोधत ॥ साध्या रुद्रास्तथा दिव्या विश्वे देवास्तथा श्विनौ ॥ ५ ॥ मरुतो वसवश्चैव प्रतिगृह्णन्ति तं बलिम् ॥ सोमश्च वर्धते तेन समुद्रश्च महोदधिः ॥ ६ ॥ एष धर्मो
मयोद्दिष्टः सरहस्यः सुखावहः ॥ ७ ॥ विष्णुरुवाच धर्मगुह्यानि सर्वाणि देवतानां महात्मनां ॥ ऋषीणां चैव गुह्यानि यः पठेदाङ्किकं सदा ॥ ८ ॥ शृणु याद्वा
नसूयुर्यः श्रद्धानः समाहितः ॥ नास्य विघ्नः प्रभवति भयं चास्य न विद्यते ॥ ९ ॥ ये च धर्माः शुभाः पुण्याः सरहस्या उदाहृताः ॥ तेषां मर्मफलं तस्य यः पठेत्तज्जितेन्द्रि
यः ॥ १० ॥ नास्य पापं प्रभवति न च पापेन लिप्यते ॥ पठेद्वाश्रावयेद्वापि श्रुत्वा बालभते फलं ॥ ११ ॥

शासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ १३ ॥ ममापीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥